

מישפחות הילדים האוטיסטים הפכו קורבנות המחלה, והן חיות בפחד מתמיד * בהיעדר מוסדות מתאימים מטלטלים ילדים חולים למוסד - ובחזרה

ומן הנכונות לעזור, שגילו הפקידים.
די.מ.
בינתיים מסוגל כפר האוטיסטים להציע רק עשר מיטות. המשמעות האזורית ברורה: רק אחוז אחד מילדים להבטיח בזמנו להקים כפר מיוחד לילדים אוטיסטים בשער-מנשה.

מחדל רפואי-חברתי חמור, המאמלל לפחות אלף מישפחות בישראל. תיסמונת אביגדורי היתה אמורה לערוך את המימסד הרפואי לפעול לה דחופה, ואכן משרד-הבריאות מיהר להבטיח בזמנו להקים כפר מיוחד לילדים אוטיסטים בשער-מנשה.

אלף חולים * מחפשים טיפול

מרעני הרופאה לא פיצחו זעדין את חידת האוטיסם והדבר מקשה על הטיפול באוטיסטים. "אסכולה חדשה בפסיכיאטריה", אומרת הד"ר אלישבע פילוסוף, פסיכיאטרית המטפלת בבעיית ה-אוטיסטים במשרד-הבריאות, "קרב על שיש לנוח את הטיפול באמצעות תרופות ולהניג תחתיו טיפול חברתי".

גישה זו מאפשרת למישרד-הבריאות להתנער מהטיפול באוטיסטים ולהעבירו לידי משרד-הרווחה. אלא שאנשי הרווחה אינם ששים לקבל על עצמם את הנטל. בגישה שנערכה לפני חודשיים בין נציגי ההורים המאוגדים באגודה

חברות * מילדות * אירים ליבוכין סובלת מפני גור שיכלי ומניוון גופני. הרי

הורים המאוגדים באגודה

מפגרת אירים ליבוכין חידת העתיד

לו נוח לכפות על מישרד-הבריאות, בעזרת בג"ץ, את אישפוזיה של בתו החולה באיטניס - מוסד ממי לכתי, אם כי רחוק מחיפה.

סבתה של שלומית נהגה לבקרה באיטניס לעיתים-קרובות. אולם ה-אב ביקר במקום בפעם האחרונה לפני שנתיים. יתכן שכאן טמון ה-הסבר לעובדה המתמיהה, שמיבצע החיפוש הגדול התבסס על תי-אור מוטעה של הנערה האבודה. שכן התיאור של הנעדרת נמסר מפי אביה והלה, או שלא ידע כלל שהתיאור שבפיו מתבסס על המראה מן העבר, שהיה ואיננו עוד, או שהעדיף לזכור את המראה היפה תוך דחיקת המראה העכשווי, ש-פרטים עליו גובנו לאוזניו.

אפשרות אחרת: המתח המתמיד והצער המלווה בחוסר-אונים, ש-התחושה לתסביך-של-בושה, שדחף להסוות את "הכתם" שדבק במיש-פחה, הובילו את האב האומלל להטעות את המחפשים; או לא להפנות את תשומת-ליבם לעובדה החשובה.

תיסמונת אביגדורי הייבת להודיע את הרשויות הממלכתיות - בראש ובראשונה את משרד-הבריאות והרווחה - לפעולה נועזת, להצלת האוטיסטים ובני-מישפחותיהם.

סופו העצוב של עופר, טיבלה המתמשך של איריס, וגורלה אפוף המסתורין של שלומית חייבים לשמש אות-קריאה: הצילו! גילדה רזין

מיקה את הסתגרותה ולא יצאה ממשבר הקליטה - עד שנאלצו להחזירה הביתה.

המראה * היפה

ש לומית, לעומת זאת, נשלחה כבר בגיל רך למוסד - ה-מרכז למען הילד בירושלים. אך כשבגרה נאלצו הוריה להוציאה משם. פקיד משרד-הבריאות חיפשו מוסד קרוב יותר לחיפה ומתאים יותר לאוטיסט בוגר. הם המליצו על אילנות, מוסד פרטי סמוך ל-פרדס-חנה. הפקידים במישרד-הבריאות הניחו, כמובן מאליו, שהרי ריה של שלומית, שהינם אנשים מבוססים מבחינה כלכלית, יסכימו להשתתף בהוצאות האישיפוז ב-מוסד פרטי. לכן הופתעו מסירובו של האב.

הם הופתעו שוב, כשגילו ש-גבי מלכתי מלא. הוא פחד שמא תוחזר שלומית הביתה כעבור ש-נים, כשהוא עצמו ורעייתו יהיו כבר זקנים ונטל הטיפול יפול על שיכר-מם של שני הבנים. כעורך-דין היה

"תמיד אסמנו עצמנו וברחנו מן הבעיה", מודה עתה האם, גירה. אך אחרי שברניצקי רצה את עופר, התחלנו לחשוב לראשונה על עתידה של איריס. הוריה של איריס מכירים את הוריו של עופר מימים ימימה. שתי האמהות הן חברות מילדות והמחלה שבה לקו עופר ואיריס עוד הוסיפה והידקה את הקשרים בין שתי המישפחות.

ליפו * בדאגה

ר דברי הד"ר מאיר חובב, מני הל השירות למפגרי במישרד-הרווחה, הורים שהחליטו לשלוח את ילדם למוסד לא צריכים להמר תין, כפי שהיה בעבר. ובאמת, כי שפנתה גירה לעובדת סוציאלית בחיפה, המליצה זו על בית פלד שביפו כעל מקום מתאים לאיריס. האב יצחק סרב תחילה להוציא את הבת החולה מן הבית ולהפרידה מבני מישפחתה, אולם גירה היתה נחושה בדעתה. בית פלד היה אמד גם המוסד הראשון שהוצע להוריה של איריס, אולם הם ביקרו במקום, התרשמו לחיוב והסכימו לסיידור החדש.

חלפה חצי שנה מאז שאיריס הוכנסה לבית פלד ועד שהוחזרה לביתה שבחיפה. ההורים ידעו שה-ניתוק הפיאתומי החמיר את מצב הילדה. היא שקעה ברכאון, הע-

האוטיסטית שזומית לא נמצאה

ריה של הנערה בת ה-15 היים במתח-נפשי מתמיד ומיסר. לדבריהם הזוגות איריס במוסד פרטי לחולים מפגרים שבו שהתה. איריס נולדה עם מוח גדול ו-אינה מסוגלת לעמוד על רגליה ה-חלושות ללא תמיכתו של מישהו. הוריה לא משו ממנה לרגע, והיא עצמה היתה שרויה בפחד מתמיד פן ינטשו אותה. כמשך 15 שנים דחו ההורים את עצת הרופאים, לשלוח את הילדה מוכתה-גורל למוסד.

למען הילד האוטיסט לבין מנכ"ל משרד-הבריאות, הפרופסור ברוך מודן, לחצו ההורים כדי לזרז את הקמת הכפר בשער-מנשה. אנשי המישרד לא העזו להתחמק ולהתנער ממצוקת ההורים - יתכן שבמעשהו הטרגי דחף סבא-ברניצקי את ה-רשויות הממלכתיות לספל בנושא - והבטיחו "להפנות תקציב". הורי הילדים האוטיסטים ידעו אמנם ש-יידרש כסף רב יותר מה שיוכל משרד-הבריאות להקציב, אולם הם היו מעודדים מעצם תשומת-הלב